

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA IVANČNA GORICA

206.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list FLRJ št. 19/52) id 24. točke odloka o finansiranju in poslovanju zdravstvenih zavodov (Ur. list FLRJ št. 14-85/53) in 2. točke 26. člena statuta občine Ivančna gorica v zvezi z 224. in 242. členom zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. list FLRJ št. 52-658/56) je občinski ljudski odbor Ivančna gorica na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 9. februarja 1960 sprejel

ODLOK

o oprostitvah in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve na območju občine Ivančna gorica.

1. člen

Popolnoma se oproščajo plačevanja stroškov za zdravstvene storitve: a) plačila nezmožni ne glede na bolezen, če davčni predpis od bolnikovega premoženja ali dohodkov bolnikove družinske skupnosti ne presega 150 dinarjev letno na družinskega člana;

b) šolska mladina osnovnih šol in otroci do tretjega leta starosti za medicinsko indicirano preventivno zobno zdravljenje;

c) bolniki z nalezljivimi boleznimi, ki se zdravijo v bolnišnicah, pa brezplačnost ni odrejena v predpisih višjih organov;

č) bolniki ob lokalnih epidemijah za zdravljenje v bolnišnici, čeprav ni zdravljenje v bolnišnici predpisano;

d) bolniki za zdravljenje v bolnišnici, če se je šele naknadno ugotovilo, da gre za nalezljivo bolezen, zaradi katere so bili napoteni v bolnišnico;

e) vsi otroci, ki so v zdravstvenih ali počitniških kolonijah, ne glede na to, koliko so stari.

2. člen

Osebam, ki imajo premoženje ali dohodek, od katerih se plača davek, se določi delna oprostitve za zdravstvene storitve po naslednji lestvici:

Bolnik plača od predpisane zdravstvene storitve, če ne znaša davčni predpis od premoženja ali dohodka na družinskega člana letno:

151 do 300 din	25 %
301 do 450 din	50 %
451 do 600 din	75 %

Če znaša davčni predpis od premoženja ali dohodkov na družinskega člana bolnika 601 din ali več, plača bolnik polni znesek za zdravstven storitve.

3. člen

Ne glede na davčni predpis se lahko popolnoma ali delno oprostitjo od plačevanja zdravstvenih storitev tisti, ki bi bili zaradi trenutnih slabih socialnih, pridobitnih ali drugih razmer gospodarsko ogroženi, ako bi morali plačevati stroške za zdrav-

stvene storitve v delnem ali polnem obsegu.

4. člen

Prevoznih stroškov za prevoze z reševalnimi vozili so popolnoma oproščeni:

a) bolniki ne glede na davčni predpis, če gre za nalezljivo bolezen, kadar je za zdravljenje v bolnišnici obvezno po zveznih ali republiških predpisih;

b) tisti, ki so navedeni v točkah a), c), d) in e) 1. člena tega odloka, toda le, če je odredil prevoz pristojni zdravnik.

5. člen

Kot zdravstvene storitve se po tem odloku štejejo tale zdravstvena opravila:

a) zdravniška pomoč v ambulanti in na bolnikovem domu;

b) zdravniška pomoč in oskrba v bolnišnicah, sanatorijih in v vseh drugih zdravstvenih zavodih;

c) prejemanje zdravil in sanitetnega materiala;

č) izjemoma tudi sprejemanje ortopedskih in drugih zdravstvenih pripomočkov, zdraviliško in klimatsko zdravljenje ter specialni zdravniški pregledi.

6. člen

Oprostitve in olajšave po 1. in 2. členu tega odloka se priznavajo upravičencem le na podlagi potrdila o upravičenosti, ki ga izda upravni organ občinskega ljudskega odbora, ki je pristojen za zdravstvene zadeve. To potrdilo morajo upravičenci predložiti zdravstvenemu zavodu ob prvem iskanju zdravstvene pomoči, razen v nujnih primerih, ko se lahko potrdilo predloži najkasneje v 8 dneh po prejemu obračuna za opravljeno zdravstveno storitev.

7. člen

O popolni ali delni oprostitvi plačila stroškov za opravljeno zdravstveno storitev po 3. členu in v primeru iz točke č) člena 5. tega odloka odloča na prvi stopnji svet za zdravstvo občinskega ljudskega odbora.

8. člen

Za odločanje o pritožbah proti odklonitvi zaprošenega potrdila iz 6. člena tega odloka je pristojen svet za zdravstvo občinskega ljudskega odbora.

Za odločanje o pritožbah zoper odločbo po 7. členu tega odloka je pristojni občinski ljudski odbor.

9. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o oprostitvah in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve na območju občine Ivančna gorica (»Glasnik« št. 11/58).
Štev.: 01/1-4-18/60.

Datum: 9. februarja 1960.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Stanislav Keber, l. r.

207.

Na podlagi 1. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Urad. list LRS št. 19-88/52) v zvezi z drugim odstavkom 224. člena in tretjim odstavkom 242. člena zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list FLRJ št. 52-658/56) in 2. točke 26. člena statuta občine Ivančna gorica je občinski ljudski odbor Ivančna gorica na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 9. februarja 1960 sprejel

ODLOK

o socialnih podporah.

1. člen

V skrbi za socialno varstvo ljudi zagotovi občinski ljudski odbor Ivančna gorica v občinskem proračunu primerna sredstva za podpore socialno ogroženim osebam, ki stalno prebivajo v območju občine.

2. člen

Socialne podpore se dajejo občanom, ki nimajo premoženja ali zadosti dohodkov za vzdrževanje in tudi ne sorodnikov ter drugih oseb, ki bi jih bile dolžne vzdrževati po zakonu ali po pogodbi, oziroma te osebe nimajo zadosti potrebnih premoženjskih sredstev za vzdrževanje.

Ob pogojih prvega odstavka se podpore lahko dajo naslednjim osebam:

a) osebam, ki za delo niso zmožne zaradi mladostnosti, starosti, onemoglosti, duševnih in telesnih hib, bolezni in poškodb;

b) osebam, ki so za delo sicer zmožne, pa dokažejo s potrdilom pristojne posredovalnice za delo, da iz opravičljivih razlogov niso mogle dobiti zaposlitve;

c) osebam, ki so za delo sicer zmožne, pa morajo oskrbovati več mladoletnih otrok in se zaradi tega ne morejo zaposliti, niti ne morejo pridobivati dohodkov z delom za delodajalce na svojem domu;

č) osebam, ki so zašle v premoženjsko stisko ali težak socialni položaj zaradi smrti v družini, bolezni, nesreče, elementarnih nezgod in drugih primerov višje sile, pa nimajo sredstev za kritje nastalih stroškov;

d) mladoletnim osebam, ki se šolajo, a ne prejemajo sredstev za šolanje iz kakega drugega naslova.

3. člen

Osebam, ki imajo nepremičnine, pa od teh ne dobivajo dohodkov ali pa ne zadosti za preživljanje in sicer nepreskrbljene, se lahko dajejo primerni mesečni zneski iz sredstev za podpore, vendar se morajo obvezati k povrnitvi sredstev in dati zemljiškoknjižno zavarovanje na nepremičninah.

4. člen

Glede na namen in dobo, za katero se dajejo, so socialne podpore: a) stalne;

b)časne;

c)enkratne.

Stalne podpore so tiste, ki se podelijo osebam, ki so stalno potrebne pomoči. Podelijo se za nedoločen čas, dokler se ne ukinejo s posebno odločbo.

Začasne podpore so tiste, ki se podelijo osebam, ki so podpor le začasno potrebne. Te podpore se podelijo največ za dobo enega leta.

Enkratne podpore se podelijo osebam, ki so v taki premoženjski stiski, da so potrebne enkratne pomoči.

5. člen

Socialne podpore se dajejo v gotovini ali v naravi.

Stalne inčasne podpore se dajejo praviloma največ do zneska 4000 dinarjev mesečno.

Enkratne podpore pa se dajejo največ do zneska 8000 dinarjev.

6. člen

V primeru, ko bi podpora v višini, ki je navedena v prejšnjem členu, nikakor ne dosegla svojega smotra, pa je dopustno dati podporo tudi v višjem znesku.

7. člen

Pri določitvi vrste in višine posameznih podpor je treba upoštevati, v kakšni meri so podane okoliščine, ki so podlaga za dodelitev podpore. Upoštevati je treba zlasti stopnjo nezmožnosti za delo, dosedanje delo proslca za družbo ter njegovo socialno in premoženjsko stanje.

8. člen

Osebe, ki prejemajo socialno podporo, so dolžne sporočiti za socialno varstvo pristojnemu upravnemu organu ObLO vsako spremembo v okoliščinah, ki so bile podlaga za dodelitev podpore. Neupravičeno prejete zneske je treba vrniti.

9. člen

Socialne podpore podeljuje upravni organ občinskega ljudskega odbora, ki je pristojen za zadeve socialnega varstva po prostem predurku.

Za postopek pri podeljevanju podpor po tem odloku veljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku.

Pismena odločba mora vsebovati poleg določb zakona o splošnem upravnem postopku še določbo o dolžnosti koristnika oziroma prejemnika podpore, da takoj sporoči spremembe v okoliščinah, ki so bile podlaga za dodelitev podpore, in opozorilo, da se morajo neopravičeno prejete zneski vrniti.

10. člen

Za odločanje o pritožbah zoper odločbo o socialnih podporah je pristojen svet za socialno varstvo oziroma svet za varstvo družine ObLO glede na konkretno stanje primera. Pritožba se vložiti ali da na zapisnik v 15 dneh pri upravnem organu, ki je odločbo izdal.

11. člen

Že priznane socialne podpore mora za socialno varstvo pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora pregledati v dveh mesecih,

ko začne veljati ta odlok, in jih vskladiti z določbami tega odloka.

12. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, prenehajo veljati odlok o socialnih podporah (Glasnik št. 11/58).

Številka: 02/2-3108/1-1959.

Ivančna gorica, 9. febr. 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora
Stanislav Keber, l. r.

OBČINA KOČEVJE

208.

Na podlagi 9. člena uredbe o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe (Ur. list LRS št. 21-116/50), 6. točke 42. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. list LRS št. 49-227/57), 10. člena uredbe o izravnavi posebnih predpisov o prekrških v uredbah in drugih predpisih vlade LRS in njenih organov z določbami temeljnega zakona o prekrških (Uradni list LRS št. 14-58/52) in 3. ter 8. člena temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 2-22/59) je občinski zbor občinskega ljudskega odbora Kočevje na seji dne 5. marca 1960 sprejel

ODLOK

o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve.

1. člen

V občini Kočevje se predpisuje ta-le najvišja tarifa, do katere lahko dimnikarji določajo cene za naslednje vrste dimnikarskih storitev:

1. Odprto kuhinjsko ognjišče — 80 dinarjev;
2. kmečka kuhinja z dvojnimi stropom — 130 dinarjev;
3. plezalni dimniki vseh kurilnih naprav, razen naprav pod točko 1.
 - a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 60 dinarjev,
 - b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 15 dinarjev;
4. ozki ali valjasti dimniki:
 - a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 40 dinarjev,
 - b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 5 dinarjev;
5. dimniki centralne ogrevalne naprave ali pekavske peči:
 - a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 90 dinarjev,
 - b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 15 dinarjev;
6. dimnik od etažne peči in vseh gostinskih in zavodskih štedilnikov:
 - a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 30 dinarjev,
 - b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 15 dinarjev;
7. a) dimna cev, zidana do 2 metrov — 15 dinarjev,
- b) dimna cev, zidana za vsak nadaljnji meter — 7 dinarjev;
8. štedilniki:
 - a) z eno pečico — 30 dinarjev,
 - b) z eno pečico in kotličem ali z dvema pečicama — 40 dinarjev,
 - c) z dvema pečicama in kotličem ali s 3 pečicami — 60 dinarjev;
9. štedilnik v gostinskih obratih in zavodih:
 - a) navadni v malem gostinskem obratu — 90 dinarjev,
 - b) namizni, prostostoječi ali z nastavkom v srednjem gostinskem obratu, javni kuhinji in podobno — 135 dinarjev,
 - c) namizni, veliki prostostoječi ali z nastavkom v velikih restavracijah, javnih kuhinjah, zavodih in podobno — 180 dinarjev;
10. grelci posode — 75 dinarjev;
11. pravni kotel s kanali za odvod dima — 30 dinarjev.

12. običajna železna peč z 2 metra cevi — 45 dinarjev;

13. peč sistema »Lutz« i. pd.:

a) brez pečice — 45 dinarjev,

b) z eno pečico — 60 dinarjev,

c) z dvema ali več pečicami — 75 dinarjev,

d) izredno velike — 90 dinarjev;

14. kanal centralne ogrevalne naprave ali pekavske peči:

a) mali, neplezalni do 9 metrov dolžine — 90 dinarjev,

b) za vsak nadaljni m — 15 dinarjev,

c) veliki, plezalni do 9 m dolžine — 180 dinarjev,

d) veliki za vsak nadaljnji meter — 30 dinarjev;

15. pekavska peč na premog ali drva — 90 dinarjev;

16. pekavska peč — parna:

a) z eno etažo (pečjo) — 180 dinarjev,

b) z 2 ali več etažami — 270 dinarjev;

17. etažna peč za centralno ogrevanje v številni dimne odvoде — 90 dinarjev;

18. centralna ogrevalna naprava, v številni dimne odvoде:

a) z malim kotlom do 8 m² ogrevalne površine (do 9 členov) — 150 dinarjev,

b) s srednje velikim kotlom do 15 m² ogrevalne površine (do 14 členov) — 270 dinarjev,

c) z velikim kotlom od 15 do 30 kvadr. metrov ogrevalne površine (nad 14 členov) — 360 dinarjev,

d) parni kotli za centralno ogrevanje nad 30 m² ogrevalne površine — 480 dinarjev;

19. izžiganje dimnikov — 250 dinarjev.

2. člen

Za dimnikarska dela, ki so združena s posebno nevarnostjo ali ki se opravljajo po posebnem naročilu strank, se sme zaračunati največ do 30 % pribitka k tarifi iz 1. člena tega odloka.

Za vsa dimnikarska dela, ki se opravljajo ob nedeljah in državnih praznikih, kakor tudi za nočno delo, to je v času od 22. do 6. ure, se sme zaračunati do 50 % pribitka k tarifi iz 1. člena tega odloka.

3. člen

Za kontrolne preglede kurilnih naprav in dimnih odvodov, ki jih je dolžan dimnikar pregledati ne glede na to, ali se uporabljajo ali ne, je dimnikar upravičen zahtevati 50 % plačila tarife iz 1. člena tega odloka.

Kurilne naprave in dimni odvodi se morajo ometati vsak mesec v mestu Kočevju in naseljih: Rudnik, Šalka vas, Željne, Stara cerkev, Koblarji, Breg, Mahovnik, Cvižlarji, Dolga vas, Livold, Mozelj, Kočevska Reka, Fara, Vas, Osilnica, Banja loka, Nova sela in Predgrad, v vseh ostalih naseljih pa vsaka 2 meseca.

4. člen

Za dimnikarska dela, ki niso navedena v 1. členu tega odloka, se določi odškodnina sporazumno med strankami na podlagi porabljenega časa za opravljeno delo.

5. člen

Lastniki oziroma posestniki so dolžni dopustiti ometanje svojih kurilnih naprav in dimnih odvodov v času, ki je določen v 2. odstavku 3. člena tega odloka.

Dimnikar je dolžan izstaviti in izročiti potrdilo o plačilu za dimnikarske storitve z navedbo del, ki jih je opravil, ter tarifno postavko, po kateri je zaračunal pristojbino.

Za neopravljeno dimnikarsko storitev dimnikar ne sme zaračunati in sprejemati nikake pristojbine.

6. člen

Za dela, ki jih dimnikar opravi v oddaljenosti od 5 do 10 km od sedeža svojega obrata, sme zaračunati 20 % pribitka, za dela, ki jih opravi v oddaljenosti od 10 do 15 km od sedeža svojega obrata — 30 % pribitka, in za dela, ki jih opravi v oddaljenosti nad 15 km — 40 % pribitka k tarifi, ki je določena v 1. členu tega odloka.

7. člen

Prekrški po 1. členu, 2. odstavku 3. člena in 1. odstavku 5. člena so kaznivi po 19. členu uredbe o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe (Uradni list LRS št. 21-116/50) v zvezi z 10. členom uredbe o izravnavi posebnih predpisov o prekrških v uredbah in drugih predpisih vlade LRS in njenih organov z določbami temeljnega zakona o prekrških (Ur. list LRS št. 14-58/52).

Dimnikar, ki zaračuna in sprejema pristojbino, čeprav ni izvršil dimnikarske storitve, se kaznuje z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Številka: 06/6-36-20/1-60.

Kočevje, 5. marca 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora
Drago Benčina, l. r.

OBČINA LITJA

209.

Na podlagi 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/52), 47. člena zakona o upravnih taksah (Uradni list FLRJ št. 28/59) in 1. člena uredbe o občinskih taksah (Uradni list FLRJ št. 3/60) v zvezi 8. in 24. člena statuta občine Litija je občinski ljudski odbor Litija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 10. marca 1960 sprejel

ODLOK

o občinskih taksah na območju občine Litija.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Na območju občine Litija se pobirajo občinske takse po tarifi, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Občinske takse, ki se pobirajo po določbah tega odloka, so dohodek občine Litija.

3. člen

Občinske takse se plačujejo pri občinski upravi za dohodke vnaprej v gotovini ali s prenosnim nalogom po banki.

4. člen

Določbe zakona o upravnih taksah (Ur. list FLRJ št. 28/59) in uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov (Uradni list FLRJ št. 33/53 in 25/57) se uporabljajo tudi glede občinskih taks, če s tem odlokom ni drugače določeno.

5. člen

Osebe, ki so plačale višjo takso kot je predpisano po tarifi tega odloka, imajo pravico do povračila. Povračilo se izvrši v smislu navodil o vračanju in preknjiževanju pomotoma ali preveč plačanih dohodkov proračunov in skladov (Uradni list FLRJ št. 38/57).

6. člen

Za izvrševanje tega odloka skrbi in kontrolo nad plačili taks vrši Uprava za dohodke občinskega ljudskega odbora.

7. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, prenehajo veljati vsi predpisi o taksah, ki jih je izdal občinski ljudski odbor Litija.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Številka: 01/1-00-46/1-60.

Datum: 10. marca 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora
Stane Pungerčar, l. r.

II. TARIFA

Tarifna številka 1

Taksa za glasbo v javnih lokalih

Za glasbo v javnih lokalih se plača:

a) za stalno glasbo mesečno 5000 dinarjev,

b) za občasno glasbo mesečno 1000 dinarjev,

c) za priložnostno glasbo dnevno 300 dinarjev.

Kot stalno glasbo je razumeti nastope vseh vrst, če so najmanj štirikrat tedensko.

Kot občasno glasbo je razumeti glasbo, ki se izvaja redno vsak teden, vendar največ trikrat tedensko.

Kot priložnostno glasbo je razumeti enkratni muzikalni nastop.

Za glasbo, ki se reproducira z mehničnimi sredstvi (gramofon, radio in podobno), se občinska taksa ne plača. Ne plača se tudi občinska taksa za glasbo, ki se izvaja ob kulturno-umetniških prireditvah.

Vsako prireditev glasbe mora prireditelj pismeno priglasiti v dveh izvodih. Po 8. členu zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list LRS št. 38/59) je treba vložiti priglasitev pri upravnem organu občinskega ljudskega odbora, ki je pristojen za notranje zadeve najpozneje pet dni pred nameravano prireditvijo. V prijavi je treba navesti osebne podatke prireditelja, kraj, čas in trajanje prireditve ter njeno vsebino in namen.

Prireditelj mora plačati takso pri občinski upravi za dohodke, preden vloži priglasitev pri organu, ki je naveden v prejšnjem odstavku.

Tarifna številka 2

Taksa za uporabo pločnika pred poslovnimi prostori

Za uporabo pločnika pred poslovnimi prostori se plača:

a) za trajno uporabo pločnika za vsak m² zaseženega prostora letno — 250 dinarjev,

b) za začasno uporabo pločnika za vsak m² zaseženega prostora na mesec — 25 dinarjev.

Za trajno uporabo pločnika se šteje čas nad tri mesece.

Za začasno uporabo pločnika se šteje čas do treh mesecev.

Čas uporabe pločnika nad 15 dni do 1 meseca se šteje za čas uporabe 1 meseca.

Za uporabo pločnika do 15 dni se občinska taksa ne plača.

Tarifna številka 3

Taksa za firmo

Vsaka pravna in fizična oseba, ki se bavi s poslovno dejavnostjo, plača letno takso na firmo, in sicer:

1. obrtna podjetja in delavnice ter zasebni obrtniki, ki se bavijo z uslužnostnimi opravili (čevljarstvo, krojaštvo, frizerstvo, mizarstvo, mli-

narstvo, žage, kolarstvo in podobno) — 500 dinarjev;

2. ostala obrtna podjetja in delavnice ter zasebni obrtniki (mesarije, pekarije, kov. meh. delavnice in podobno) in zavezanci samostojnih poklicev — 2000 dinarjev;

3. trafike — 1000 dinarjev;
4. kioski — 500 dinarjev;
5. trgovska podjetja in kmetijske zadruge — 10.000 dinarjev;
6. trgovine in prodajalne — 1000 dinarjev;

7. a) gostišča v Litiji in v Šmartnem pri Litiji — 5000 dinarjev,
b) vsa ostala gostišča — 2000 dinarjev;

8. vse ostale gospodarske organizacije — 30.000 dinarjev;

9. obrati gospodarskih organizacij, navedenih v prejšnji točki — 5000 dinarjev.

Taksa na firmo dospe v plačilo 1. januarja za celo koledarsko leto vnaprej in mora biti plačana do 15. februarja v letu. Če se je gospodarska dejavnost pričela po 30. juniju, se plača za dotično koledarsko leto samo polovica letne takse na firmo. Za leto 1960 velja rok za prijavo in plačilo 30 dni od dneva objave tega odloka.

Delavnice, trafike, kioski, prodajalne in obrati se smatrajo v smislu te tarifne številke za samostojne in se za vsakega od njih posebej plača taksa na firmo.

Tarifna številka 4

Turistična taksa

Turistično takso plačujejo osebe, ki kot turisti ali potniki začasno prebivajo na območju občine Litija.

Za začasno prebivanje je mišljeno prebivanje do 30 dni.

Če traja prebivanje več kot 30 dni, se pobira turistična taksa samo za 30 dni.

Turistično takso so dolžni plačevati turisti in potniki, ki prenočujejo v gostinskih podjetjih, gostiščih, zasebnih turističnih sobah, dijaških domovih in internatih ter kampih proti plačilu ustrezne nočnine.

Turistična taksa znaša:

1. v glavni sezoni:

a) v gostinskih podjetjih, gostiščih in prenočiščih od nočnine — 50 dinarjev,

b) v zasebnih turističnih sobah in kampih — 30 dinarjev;

2. izven glavne sezone:

a) v gostinskih podjetjih, gostiščih in prenočiščih od nočnine — 30 dinarjev,

b) v zasebnih turističnih sobah in kampih od nočnine — 20 dinarjev;
3. v dijaških domovih in internatih ne glede na sezono od nočnine — 20 dinarjev.

Za glavno sezono se šteje čas od 1. julija do 31. avgusta.

Turistične takse ne plačajo:

1. otroci, ki niso stari več kot 15 let;

2. vojaški vojni invalidi in delovni invalidi;

3. vojaki (mornarji) in gojenci vojaških šol;

4. člani Zveze slepih Jugoslavije in člani Zveze gluhih Jugoslavije;

5. otroci in mladina, ki v skupinah prebivajo v zanje organiziranih počitniških kolonijah in domovih;

6. udeleženci ekskurzij, ki jih organizirajo šole in fakultete;

7. osebe na letnem dopustu pri svoji ožji družini;

8. tuji državljani, ki so po pravih mednarodnega prava oproščeni davkov, taks in drugih davščin, ali je v mednarodnem sporazumu zanje določeno, da so oproščeni te takse;

9. osebe, ki se zdravijo v stacionarnih zdravstvenih domovih.

S stacionarnimi zdravstvenimi zavodi so mišljene bolnišnice in kli-

nični zdravstveni zavodi, v katerih je gibanje bolnikov omejeno samo na bolnišnico oziroma kliniko.

Turistično takso tudi ne plačujejo osebe, ki med delovno akcijo začasno prebivajo na območju občine Litija kot člani delovnih brigad.

Za 50% zmanjšano turistično takso plačujejo:

1. delavci in uslužbenci ter člani njihovih družin med letnim dopustom;

2. delavci in uslužbenci na službenem potovanju;

3. tisti, ki jih zavodi za socialno zavarovanje ali invalidske uprave pošljejo v turistične kraje na zdravljenje ali okrevanje;

4. druge osebe, ki so glede prevoznih ugodnosti na prometnih sredstvih izenačene z delavci in uslužbenci na letnem dopustu (upokojenici, odvetniki in podobno) ter njihovi družinski člani;

5. odlikovanci z redom narodnega heroja, imetniki »Partizanskega spominskega 1941« in odlikovanci s »Karadjordjevo zvezdo« ter člani njihovih družin;

6. tuji na letnem dopustu v Jugoslaviji na podlagi izmenjave, ki temelji na mednarodnem sporazumu.

Člani Počitniške zveze Jugoslavije, Zveze izvidniških organizacij Jugoslavije, Zveze za telesno vzgojo »Partizan« in Planinske zveze Jugoslavije, ki prebivajo v lastnih počitniških kolonijah ali v kolonijah, ki jih organizira njihova zveza, plačujejo turistično takso, ki znaša za vse leto 10 dinarjev na dan.

Osebe, ki ne plačajo turistične takse oziroma, ki plačujejo turistično takso v zmanjšanem znesku, morajo dokazati naslov za svojo pravico (legitimacijo za popust pri odhodu na letni dopust, s člansko izkaznico ustrezne družbene organizacije, z nalogom za službeno potovanje in podobno).

Organizacije in zasebniki so dolžni voditi evidenco o plačanih turističnih taksah.

V evidenco je treba vpisati:

1. priimek in ime, poklic turista oziroma potnika;

2. višino plačane turistične takse;

3. naslov, datum in številko listine, ki opravičuje osebo do oprostitve ali olajšave plačevanja turistične takse.

Plačane turistične takse so dolžne organizacije in zasebniki odvajati do vsakega 5. v mesecu za minuli mesec po posebnem računu Upravi za dohodke občinskega ljudskega odbora Litija. V obračunu je treba ločeno prikazati turistične takse, ki so bile plačane v polnem znesku, ter turistične takse, ki so bile plačane po osebah, ki uživajo ugodnosti v smislu te tarifne številke.

Tar. št. 5.

Taksa za uporabo prostega prostora za kampe ali šotore

Za uporabo prostega prostora za kampe ali šotore se plača dnevno od vsakega šotora ali kampa 100 dinarjev.

Taksa po tej tarifni številki se ne plača za prostore za kampe in šotore, ki jih uporabljajo člani Počitniške zveze Jugoslavije, Zveze izvidniških organizacij Jugoslavije, Zveze za telesno vzgojo »Partizan« in Planinske zveze Jugoslavije ter delovne brigade.

Tar. št. 6.

Taksa na pse.

Za posest psov se plača letno:

1. za pse v Litiji in v Šmartnem pri Litiji — 1000 dinarjev;

2. za pse na ostalem območju območju občine Litija — 300 dinarjev.

Plačila te takse so oproščeni posestniki vseh čistokrvnih psov, če to dokažejo z veljavno listino kinološke organizacije, slepci za pse, ki jih vodijo, ter posestniki lavinskih in reševalnih psov ter psov javne varnostne službe.

Taksa se plača v enkratnem znesku vnaprej ne glede na čas vdrževanja psa.

Za območje Litije je šteti po tej tar. številki območje mesta Litije, ki je označeno s trgi, cestami in ulicami.

Za območje Šmartno pri Litiji je šteti po tej tar. številki območje, ki je oddaljeno do 500 metrov od središča naselja Šmartno pri Litiji.

210.

Na podlagi drugega odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 1., 2. in 3. točke odredbe o pogojih za kupovanje in prodajanje kmetijskih pridelkov na trgih (Ur. list FLRJ št. 19/58, 25/58 in 37/58) ter 2., 8. in 150. člena temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 2/59) in dovoljenja Državnega sekretariata za blagovni promet LRS št. 02-261/2-59 je občinski ljudski odbor Litija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 10. februarja 1960 sprejel

ODLOK

o sejmskem redu za plemensko in plemeno živino.

1. člen

Ta odlok velja za sejme za plemensko in plemeno živino na območju občine Litija.

V občini Litija se smejo prirejati sejmi za plemensko in plemeno živino samo v Gabrovki in Šmartnem pri Litiji, in sicer na sejmiščnem prostoru v Gabrovki in v Šmartnem pri Litiji.

2. člen

Ta odlök se nanaša na nakup in prodajo vseh vrst plemenske in plemene živine razen delovnih in plemenskih konj.

Za prodajo prignano živino se sme kupovati in prodajati samo na sejmskem prostoru.

3. člen

Sejmi za plemensko in plemeno živino v Gabrovki so vsakega 22. februarja in 24. oktobra v letu.

Sejmi za plemensko in plemeno živino v Šmartnem pri Litiji so vsakega 7. marca in 14. novembra v letu.

Če navedeni dnevi padejo na nedelje ali državne praznike, bodo sejmi naslednji delovni dan.

4. člen

Sejmišče mora biti urejeno po predpisih, ograjeno in razdeljeno na predele, in sicer posebej za veliko živino in posebej za prašiče in drobnico. Prostori morajo biti med seboj pregrajeni in opremljeni s posebnimi pregrajami za prevezovanje živine. Sejmišče mora imeti na razpolago napajališče in rampo za nakladanje in razkladanje živine.

5. člen

Sejmišče mora imeti uradno tehtnico za tehtanje živine.

6. člen

Sejmski čas traja od ranega jutra do 13. ure.

7. člen

Na sejmu smejo prodajati:

1. individualni kmetijski proizvajalci svojo lastno plemensko in plemeno živino;
2. splošne kmetijske zadruge in delovne zadruge ter združne ekonomije neposredno ali po poslovnih

zvezah svojo lastno živino in živino svojih članov;

3. državna kmetijska gospodarstva svojo lastno živino.

8. člen

Na sejmu smejo kupovati:

1. individualni kmetijski proizvajalci za svoje lastne potrebe;

2. kmetijske zadruge na sejmu, ki je na njenem poslovnem območju, vendar samo živino za lastne potrebe ali potrebe svojih članov;

3. kmetijske proizvodne organizacije in poslovne zveze, ki imajo lastna pitališča.

9. člen

Osebe, ki kupujejo ali prodajajo živino za gospodarske organizacije, morajo imeti posebno pooblastilo organizacije, za katero prodajajo ali kupujejo. Pooblastilo mora potrditi za blagovni promet pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, na katerem območju ima organizacija sedež.

10. člen

Vsako prekupčevanje na sejmiščnem prostoru je prepovedano.

11. člen

Pred vhomom na sejmiščnem prostoru mora lastnik živine oziroma zastopnik proizvajalca pokazati živinski potni list ter plačati sejmiščno pristojbino.

Uprava sejmišča vpiše vsako prideljano živino po zaporednih številkah v sejmski seznam živine in to število zaznamuje tudi na živinskem potnem listu.

12. člen

Pred vhomom na sejmiščnem prostoru mora pregledati živino veterinar zaradi ugotovitve, ali živina ne kaže znakov kužnih bolezni. Živina, ki bi po ugotovitvi veterinarja kazala znake kužne bolezni, ne sme na sejmiščnem prostoru.

Prigon živine na sejmiščnem prostoru je dovoljen le, če je prisotni veterinar žigosan živinski potni list.

13. člen

Udeleženci sejma morajo skrbeti za red in snago na sejmiščnem prostoru. Na sejmu se lahko prižene le čista živina.

Z živino je treba ravnati tako, da ne ogroža varnosti.

Psov ni dovoljeno voditi na sejmiščnem prostoru.

Pijanim osebam vstop na sejmiščnem prostoru ni dovoljen.

14. člen

Za nadzor nad poslovanjem na sejmiščnem prostoru skrbi tržna komisija, katere člani so veterinar, uslužbenec občinskega ljudskega odbora in po en zastopnik proizvajalcev in kupcev, ki jih določi občinski ljudski odbor.

15. člen

Naloga tržne komisije je, da skrbi za pravilen potek poslovanja na sejmiščnem prostoru, da se ne prodaja živina, ki je prekomerno nakrmljena ali napojena da kupci živine ne preplačujejo.

Komisiji pomagajo in administrativno delo za komisijo opravljajo uslužbenci uprave sejmišča oziroma uslužbenci občinskega ljudskega odbora. Komisija lahko po potrebi pokliče k sodelovanju organe finančne, tržne in sanitarne inšpekcije ter organe Ljudske milice.

16. člen

Za uporabo sejmiščnega prostora plačajo prodajalci naslednje pristojbine:

1. za vozove, vsehvi vprežno živino — 100 din za voz;
2. za veliko živino;

- a) staro nad eno leto — 100 din za glavo;
 b) staro do enega leta — 80 din za glavo;
 3. za prašiče — 60 din za rep;
 4. za drobnico — 30 din za komad.

17. člen

Zasebniki, ki prodajajo ali kupujejo živino na sejmu in kršijo pri tem določbe 2., 7., 8., 9., 10. in 12/2 člena tega odloka, se kaznujejo z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev po določbah temeljnega zakona o prekrških.

Gospodarske organizacije, če trgujejo na sejmu in kršijo pri tem določbe, ki so navedene v prejšnjem odstavku, store prekršek iz 1. točke 107. člena uredbe o trgovanju ter o podjetjih in trgovinah (Ur. list FLRJ št. 49/59 in št. 9/60).

18. člen

Z denarno kaznijo se kaznujejo za prekršek v znesku 100 dinarjev:
 a) kdor vodi pse po sejmu (3. odstavek 13. člena);
 b) kdor pride na sejem pijan (4. odstavek 13. člena).

19. člen

Člani Ljudske milice in tržni inšpektorji se pooblašajo, da takoj na mestu izterjajo denarno kazen od tistih, ki jih zalotijo pri prekrških, ki so navedeni v prejšnjem členu tega odloka.

O plačani kazni se izda potrdilo, če se kazen ne izterja takoj na mestu, ali če je tisti, ki je storil prekršek, noče plačati, se pošlje ovadba organu, ki je pristojen za upravni kazenski postopek.

Denarne kazni, ki se plačujejo takoj na mestu, se ne izterjujejo od mladoletnikov pod štirinajstimi leti.

20. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o sejemskem redu za živinske sejme (Glasnik št. 93/57).

21. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 03/5-ZI-6/3-60.

Litija, dne 10. februarja 1960.

Predsednik
 občinskega ljudskega odbora
 Stane Punčgerar, l. r.

OBČINA LJUBLJANA-ČRNUČE

211.

Na podlagi 9. člena uredbe o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe (Ur. list LRS št. 21-116/50), 6. točke 42. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. list LRS št. 49-227/57), 10. člena uredbe o izravnavi posebnih predpisov o prekrških v uredbah in drugih predpisih vlade LRS in njenih organov z določbami temeljnega zakona o prekrških (Ur. list LRS št. 14-58/52) in 3. ter 8. člena temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ št. 2-22/59) je občinski zbor občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Črnuče na seji dne 29. januarja sprejel

ODLOK

o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve

1. člen

V območju občine Ljubljana-Črnuče se predpisuje naslednja najvišja tarifa, do katere socialistični in zasebni dimnikarski obrati (v na-

daljnem besedilu: »dimnikarji«) določajo cene za naslednje vrste dimnikarskih storitev:

1. odprto kuhinjsko ognjišče — 45 dinarjev;
2. kmečka kuhinja z dvojnimi stropom — 70 dinarjev;
3. plezalni dimnik

a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 33 dinarjev;

b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 8 din;

4. ozki in valjasti dimniki

a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 17 dinarjev,

b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 5 dinarjev;

5. dimnik centralne ogrevalne naprave ali pekovske peči

a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 90 dinarjev,

b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 15 dinarjev;

6. dimnik od etažne peči in vseh vrst gostinskih in zavodskih štedilnikov

a) od podstrešja navzgor (za 1 etažo) — 30 dinarjev,

b) za vsako nadaljnje nadstropje (etažo) — 15 dinarjev;

7. a) dimna cev, zidana, do 2 m — 6 dinarjev,

b) dimna cev, zidana, za vsak nadaljnji meter — 3 dinarje;

8. štedilnik

a) z eno pečico — 30 dinarjev,

b) z eno pečico in kotličem ali z dvema pečicama — 45 dinarjev,

c) z dvema pečicama in kotličem ali s tremi pečicama — 60 dinarjev;

9. štedilnik v gostinskih obratih in zavodih

a) navadni v malem gostinskem obratu — 90 dinarjev,

b) mizni, prostostoječi ali z nastavkom v srednjem gostinskem obratu, javni kuhinji in podobno — 135 dinarjev,

c) mizni, veliki, prostostoječi ali z nastavkom v velikih restavracijah, javnih kuhinjah, zavodih in podobno — 180 dinarjev;

10. ogrevalec vode (bojler) — 30 dinarjev;

11. grelci posode — 75 dinarjev;

12. pralni kotel s kanali za odvod dima — 30 dinarjev;

13. običajna železna peč s cevjo do 2 m — 25 dinarjev;

14. peč sistema Lutz in podobno:

a) brez pečice — 45 dinarjev,

b) z 1 pečico — 60 dinarjev,

c) z 2 ali več pečicama — 75 din;

č) izredno velika — 90 dinarjev;

15. kanal centralne ogrevalne naprave ali pekovske peči:

a) mali, neplezalni, do 6 m dolžine — 90 dinarjev,

b) za vsak nadaljnji meter — 15 dinarjev,

c) veliki, plezalni, do 5 m dolžine — 180 dinarjev,

č) za vsak nadaljnji metr — 30 dinarjev;

16. pekovska in slaščičarska peč na premog ali drva — 90 dinarjev;

17. pekovska in slaščičarska parna peč:

a) z 1 etažo — 180 dinarjev,

b) z 2 ali več etažami — 270 din; 18. etažna peč za centralno ogrevanje — 90 dinarjev;

19. centralne ogrevalne naprave:

a) z malim kotlom do 8 m² ogrevalne površine (do 9 členov) — 150 dinarjev,

b) s srednje velikim kotlom do 15 m² ogrevalne površine (do 14 členov) — 270 dinarjev,

c) z velikim kotlom od 15 do 30 kv. metrov ogrevalne površine (nad 14 členov) — 360 dinarjev,

č) parni kotli za centralno ogrevanje nad 30 m² ogrevalne površine — 480 dinarjev;

20. pregled in izstruganje dimnikov v novih in adaptiranih stavbah:

a) v pritlični hiši do 4 dimnikov, po komadu — 50 dinarjev;

b) za vsako nadaljnje nadstropje ali mednadstropje, po komadu — 10 dinarjev,

c) v pritlični hiši z več kot 4 dimniki, po komadu — 40 dinarjev,

č) za vsako nadaljnje nadstropje ali mednadstropje, po komadu — 10 dinarjev.

2. člen

Za drugi pregled in izstruganje dimnikov v novih in adaptiranih stavbah sme dimnikar zaračunati tarifo iz 20. točke 1. člena tega odloka le v višini 50 %, za tretji pregled pa le v višini 25 % določene tarife.

3. člen

Za dimnikarska dela, ki so združena s posebno nevarnim delom ali ki ga dimnikarji opravijo na zahtevo stranke ne glede na roke, ki so določeni z odredbo o obveznem ometanju kurilnih naprav (Ur. list LRS št. 11-85/48), se sme največ zaračunati 20 % pribitka k tarifi iz 1. člena tega odloka.

Za vsa dimnikarska dela, ki se opravljajo na zahtevo stranke ali v nujnih primerih ob nedeljah in praznikih ter v nočnem času, se sme zaračunati največ 50 % pribitka k tarifi iz 1. člena tega odloka. Za nočni čas se šteje čas od 22. do 5. ure.

4. člen

Za kontrolne preglede kurilnih naprav in dimnih odvodov, ki jih je dolžan dimnikar pregledovati ne glede na to, ali se uporabljajo ali ne, je dimnikar upravičen zahtevati 50 odstotkov plačila tarife iz 1. člena tega odloka.

Kurilne naprave in dimni dovodi se morajo ometati v času od 1. oktobra do 30. aprila (zimski čas) vsak mesec od 1. maja do 30. septembra (poletni čas) pa na vsaka dva meseca.

5. člen

Za dimnikarska dela, ki niso navedena v 1. členu tega odloka (izžiganje dimnikov, čiščenje parnih kotlov, velikih kanalov in podobno), se določi odškodnina po medsebojnem sporazumu na podlagi porabljenega časa za opravljeno delo.

6. člen

Lastniki oziroma posestniki so dolžni dopustiti ometanje svojih kurilnih naprav in dimnih odvodov v času, ki je določen v 2. odstavku 4. člena tega odloka.

Dimnikar je dolžan takoj po izvršitvi dimnikarske storitve izstaviti in izročiti potrdilo o plačilu storitve z navedbo del, ki jih je opravil, ter tarifno postavko, po kateri je zaračunal pristojbino.

Za neopravljeno dimnikarsko storitev dimnikar ne sme zaračunati in sprejemati nikake pristojbine.

7. člen

Dimnikar je upravičen za ometanje dimnikarskih objektov, navedenih v 1. členu tega odloka, zaračunati v svojem okolišju za 10 % višjo tarifo od tarife, navedene v 1. členu tega odloka, če je objekt nad 2 do 5 kilometrov, za 20 %, če je ometalni objekt nad 5 do 10 km, in za 30 %, če je ometalni objekt nad 10 km oddaljen od sedeža dimnikarskega obrata.

8. člen

Prekrški po 1. členu, 2. odstavku 4. člena in 1. odstavku 6. člena so kaznivi po 19. členu uredbe o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe (Ur. list LRS št. 21-116/50) v zvezi z 10. členom uredbe o izravnavi posebnih predpisov o prekrških v uredbah in drugih predpisih vlade LRS in njenih organov z določbami temeljnega zakona o prekrških (Ur. list LRS št. 14-58/52).

Dimnikar, ki zaračuna in sprejema pristojbino, čeprav ni izvršil dimnikarske storitve, se kaznuje z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

9. člen

Ta odlok stopi v veljavo od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Številka: 01/1-138/2-60.

Datum: 29. jan. 1960.

Predsednik
 občinskega ljudskega odbora
 Peter Lešnjak, l. r.

OBČINA LJUBLJANA-ŠIŠKA
POROČILO

o izidu nadomestnih volitev
 v občinski zbor.

Občinska volilna komisija Ljubljana-Šiška podaja v smislu 92. člena zakona o volitvah in odpoklicu odbornikov ljudskih odborov poročilo o ugotovljenem volilnem izidu pri nadomestnih volitvah v občinski zbor ObLO Ljubljana-Šiška v 24. volilni enoti, ki so bile dne 20. marca 1960.

Pri nadomestnih volitvah v tej volilni enoti je bilo izvoliti enega odbornika. Kandidat je bil ing. Rode (Viktor) Vitja, Ljubljana, Javorškova ul. 4, ki je dobil 401 glasov.

Za odbornika je bil tedaj izvoljen ing. Rode (Viktor) Vitja.

Neveljavnih je bilo 9 glasovnic.

V volilni izpisek za to volilno enoto je vpisanih 529 volivcev.

Ljubljana, dne 21. marca 1960.

Predsednik volilne komisije:

Mira Cepuder, l. r.

VSEBINA

- 206 Odlok o oprostitvah in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve občine Ivančna gorica
- 207 Odlok o socialnih podporah občine Ivančna gorica
- 208 Odlok o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve občine Kočevje.
- 209 Odlok o občinskih takсах občine Litija.
- 210 Odlok o sejemskem redu za plemensko in plemeno živino občine Litija.
- 211 Odlok o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve občine Ljubljana-Črnuče. Poročilo o izidu nadomestnih volitev v občinski zbor ObLO Ljubljana-Šiška.